

[Gammelgaard]

der klart opmærksom på, at overgangsreglerne i det foreliggende lovforslag er væsentlig strammere og hårdere for sparerne end overgangsreglerne ved tidligere ændringer af beskatningen inden for pensionsområdet. Der er i høj grad grund til at diskutere dette spørgsmål nærmere i udvalget.

Man fastlagde ved ændringen i 1970 det princip, at ikke alene den hidtil opsamlede kapital, men også den fremtidige rentetilskrivning til denne skulle tages ind i overvejelserne, således at rentetilskrivningen ikke blev hårdere beskattet end hidtil. Forventningerne om, at dette overgangsprincip, der stemmer med princippet om ikke at gribe ind i velerhvervede rettigheder, ville blive fastholdt ved senere lovændringer, må antages at have haft afgørende indflydelse på den enkelte borgers opsparingsdispositioner. Vi må derfor henstille, at man endnu en gang overvejer at mildne overgangsbestemmelserne.

Det kan også konstateres, at dette, at man vil beskatte med 40 pct., er grebet ud af luften. Hvis afgiften forholdsmæssigt skulle forholde sig til den nuværende marginalskatteprocent inden for proportionalskattegrænsen, på samme måde som 25 pct.s afgiften forholdt sig til den daværende marginalskatteprocent, skulle afgiften sættes til 30,1 pct. Jeg henviser også til skrivelsen fra Danmarks Sparekasseforening af 17. december 1979, hvor man påviser, at der bliver tale om, at 40 pct.s afgiften medfører en kapitaliseret beskatning af en eksisterende formue i pensionstilfælde på omkring 65 pct.

Det konservative folkeparti er modstander af en forhøjelse af afgiften på udbetalte kapitalpensioner. Afgiftsforhøjelsen er et angreb på den private opsparing, og den vil medføre betydelige meromkostninger for virksomheder, der ønsker at sikre deres medarbejdere en rimelig pension. Staten er også selv aftalepart i den henseende. Vi er f. eks. aftalepart over for forsvarrets stampersonel, og den nye regels gennemførelse må nødvendigvis betyde, at der optages nye forhandlinger med Centralorganisationen for Forsvarets Stampersonel vedrørende deres pensionsordning.

Må jeg sige til sidst, at mange mennesker har reageret – og med rette. Regeringen er kommet for langt ud, når den foretager anslag mod dansk retsbevidsthed, som det her finder sted. En gennemførelse af dette lovforslag vil i øvrigt direkte modvirke opnåel-

sen af målet: en forbedring af landets økonomiske situation.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I sit netop afsluttede indlæg udmalede hr. Gammelgaard de mørke depressioner, som justitsministeriets lovkontor har hensat ham i. Hvis det kan være nogen trøst for ham, så kan jeg oplyse, at vi andre har fået præcis de samme depressioner, da vi kom ind som oppositionspolitikere her i dette ting.

Men lindringen er også på dette punkt at tilslutte sig de ændringsforslag, som vi drøftede i går, til finanslovforslaget. I sit ændringsforslag nr. 1543 til finanslovens § 18 har fremskridtspartiet foreslået, at lovkontoret overflyttes fra justitsministeriet til folketinget. Der har hr. Gammelgaard løsningen på den del af sine kvaler.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Vi har naturligvis ikke kunnet tilslutte os det af hr. Glistrup stillede ændringsforslag til finanslovsforslaget på dette punkt.

Det, der er det afgørende, er, at lovkontoret under justitsministeriet kommer til at genindtage den rolle, det tidligere har spillet, som et uafhængigt juridisk kontor, der kan give folketinget de nødvendige oplysninger.

Camre (S):

Jeg vil give hr. Glistrup ret i, at vi befinder os på et særdeles vanskeligt lovgivningsområde. Om man ikke kan sige, at hvide mennesker ikke har sat deres fod der før, så kunne man i hvert fald nok sige, at det ville have været ønskeligt, om vi havde fået mulighed for at gennemføre en mere langtrækkende reform på pensionsbeskatningsområdet, så vi nærmede dette beskatningsområde til det almindelige indkomstbeskatningsområde, således at vi for de nye ordninger, som indgås, havde en beskatning, der var sammenfaldende med almindelig indkomstskat. Jeg tror, det ville være gavnligt, hvis vi i fremtiden, under mindre tidspres end det, der er nødvendigt på grund af en lille ændring som denne, får mulighed for at se på en mere omfattende reform af hele pensionsbeskatningsområdet.